

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 " — "
Negyed évre . . . 1 " 50 "
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyiltér“ rovatban
közlendő cikkek soronkin
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SOMLYÓN:

Móricz Gyula szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyiltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Biztosítsuk terményeinket.

Csik-Somlyó, 1884. aug. 19.

Senkinek sincs annyi oka az aggodásra, mint a gazda-embernek. Hasokat esik, mindene elrohad a földben; ha nem esik, elpusztul a szárazság miatt. Minden felhő, minden zivatar, mi az ég és föld között készülöben van, legelőszőr a gazda-embert ejti remegésbe. Tavasztól egész őszig aggódik a miatt, hogy minden reménye künn van a szabad ég alatt; őstől tavaszig pedig folyton remeg, mert most már mindene egy csomóban van s ha valami szerencsétlenség talál beütni, teljesen tönkre teszi.

Szomorú ugyan, de tapasztalati tény, hogy a gazdákat legtöbb szerencsétlenség a betakarítás után szokta érni. Ekkor utólér minden suhancot a dohányozási viszketeg, még pedig sokkal nagyobb mérvben, mint máskor; az öregebb emberek is pipával szájukban járkák meg éjjel és nappal egyaránt az istállót és csüört, és mily gyakran történik meg azután, hogy nyugodtan fekszik le a gazda, hogy az ellenőrző-szemlét megtartotta s néhány percz mulva már egészen lángban van minden körülötte. Ősszel éri utól az embereket a boszuállási vágy is; sőt ilyenkor még a tűz is sokkal nagyobb erővel harapódik tovább, mint más évszakokban.

A csapások — tapasztalat szerint — leginkább a szegényebb sorsukat érik, kiknek mindenök egy pár kalangya gabonából s vagy egy boglyácska szénából áll. A kisebb gazdák egy véletlen tűz által teljesen tönkre tétetnek, míg a nagyobb gazdák egy ily csapást könnyebben elviselnek.

Mindezek dacára azt kell tapasztalunk, hogy épen a szegényebb osztály karolja fel legkevésbé a biztosítást. Nem csodálkozhatunk azért, hogy a tudósok a biztosítási ügy elterjedését és minél tágasabb körökre való kihatását a műveltség mérvadójaul tekintik; mert fejlettebb népeknél s ott, hol élénkebb az iparviszony, a biztosítás szüksége is érezhetőbb, a biztosítási üzlet foganatosítása könnyebben eszközölhető s a vállalatok érdeksolidaritása felőli meggyőződés is sokkal általánosabb szokott lenni.

A biztosítás sehol sem szükségesebb, mint épen a Székelyföldön. A tulnépesedés folytán oly tömött az építkezés, hogy egyik ház a másikat, az a csüört, istállót és pajtákát érinti, s hozzá mindezek fából vannak építve s nagyrészt szalmával fedve.

Szükséges a biztosítás azért is, mert például Csikmegyében csakis Gyergyó-Szentmiklós, Szépvíz és Taploca közsé-

gek vannak tisztességesebb vízpuskával ellátva; a lakosok pedig annyira járatlanok az oltásban, hogy egyetlen tüzet sem tudnak eloltani, de még csak lokalizálni sem.

A tűz elleni biztosítás más országokban, sőt nálunk is más megyékben annyira el van terjedve, hogy egyetlen gazda sem hajlja le addig nyugodtan a fejét, míg behordott takarmányait és gabonáját nem biztosította.

Most az ideje, midőn a hordás megtörténik, hogy a gazdag termésből 1—1½ % biztosításra fordítsassék. Ezt pedig minden gazda megteheti és meg is kell hogy tegye, ha szereti a nyugodalmat s egy nem remélt esetre földönfutó koldussá nem akar lenni.

Biztosítsunk tehát most, a mig van mit és van miből biztosítani.

Szerecsen.

Az országos kiállítás keleti pavillonja.

Sinaiaából folyó hó 18-án a következő távirati értesítést vette az „Egyetértés“: Zichy Jenő gróf és Herich Károly osztálytanácsos, a kik tegnapelőtt Bukarestbe érkeztek, tegnap a budapesti országos kiállítás keleti pavillonjának romániai szakasza érdekében a miniszterelnök helyettesével, Stourdza külügyminiszterrel értekeztek. Ezután Károly király hosszabb kihallgatáson fogadta a kiállítási bizottság kiküldöttjeit. A király a legelőzékenyebb örömmel vette tudomásul a magyar urak előterjesztéseit és megígérte, hogy nemcsak a műipari és kereskedelmi cikkeink beszerzésével megbízottjaink számíthatnak támogatására, hanem hogy azon kívül még az ügyet a minisztertanács elé is fogja terjeszteni, hogy a román kormány a maga részéről megtegye a szükséges lépéseket, hogy a román szakasz kiállítása teljes és kifogástalan legyen. Miután a király utalt arra, hogy mily fontos Magyarország és Románia között a szorosabb, lehetőleg baráti gazdasági összeköttetés és megemlékezett mindkét ország gazdasági állapotairól, küldötteinket bemutatta Erzsébet királynénak. A dejeunerál, mely ezután következett, Zichy Jenő gróf és Herich Károly osztálytanácsoson kívül részt vettek: a király és királyné környezete, Stourdza külügyminiszter, a hadügyminiszter és a romániai államvasutak vezérigazgatója. A dejeuner után Erzsébet királyné körülvezette vendégeit a kastélyban, a mely kastély fenyevesek között a Kárpátok Bucei sziklalfalával szemben fekszik, a Peles hegyi patakja mellett; német renaissance stílusban van építve, pompával és műziséssel berendezve. A változatos színpompával festett üvegablakokon átszűrődő fény által megvilágítva, a termek, szobák, erkélyek, verandák egész sora huzódik, a melyekben a világ minden részéből egybegyűjtött műkincsek láthatók. Erzsébet királyné, Carmen Sylva név alatt ünnepelt költőnő, vendégeit sajátkezü névalírásával ellátott legújabb műveivel ajándékozta meg. A társaság később theához ült. Öt óra telt el így derült hangulatban. Küldötteink fe-

lette meg vannak elégedve missziójuk eredményével.

Az ipariskolai bizonyítványok. Kérdés tétvön az iránt, vajjon az iparos tanulók iskolái által kiállított bizonyítványok bélyegmentesek-e? a vallás- és közoktatási miniszter megbízásából Gönczi Pál miniszteri tanácsos körrendeletben tudatja az iparoktatási hatóságokkal, hogy a pénzügyminiszternek hozzá intézett átirata szerint az iparos tanulók iskolái által kiállított bizonyítványok az erre vonatkozó díjjegyzék 22. tételének e) pontjában említett bizonyítványok közé tartozván, azok bélyegmentesek.

A m.-vásárhelyi kir. tábla és a „Kolozsv. Közlöny“ M. P.-je.*)

A marosvásárhelyi törvényes kir. tábla sorsa és kérdése eleitől fogva össze volt forrva a Királyhágón inneni rész jó vagy balszerencséjével. Annak a Székelyföld fővárosa kebelében elhelyezése magas állami érdekek szempontjából történt. Ittenléte vagy áthelyezése a magyar nemzeti államesszme folytonosságát, érvényét, a vagy annak ellenkezőjét jelezte. Az nem Maros-Vásárhely, Kolozsvár vagy Szeben speciális érdekeit képviselte és képviseli, hanem általánosan hazarészünknek nemzeti culturalis és materialis jól felfogott fejlődésével, tökélyesítésével áll elválhatatlan szoros kapcsolatban, történelmi és jogi szempontokból is egyaránt kiindulva.

Ebből kiindulva, a „Kolozsvári Közlöny“-nek közelebbi 153., 162., 163., 169. és 176. számaiban, főleg az X. és M. P. alatt a kir. tábla székhelye kérdésében megjelent vezércikkek tartalma, azok érvelései és következtetései épen nem kicsinyelhetők és azokkal tüzetesebben foglalkozni e nagy horderejű köz- és társadalmi ügy természeténél fogva lapunk szűk teréhez mérten kötelességünké vált.

A „Kolozsvári Közlöny“ M. P.-je, mintegy sejtve a 153. sz. megjelent cikk érvelései kiindulási pontjának tarthatatlan voltát, a 169. számban megjelent vezércikké folyamatban támadást intéz a kir. tábla székhelyének M.-Vásárhely mellett bizonyító történelmi és jogi tények ellen és igyekszik székely fővárosunk közönségének értelmi és anyagi züllött, senyvedt voltát feltüntetni, bebizonyítandó cikkének azon végcélját és állítását, hogy az erdélyi ítélő tábla egyetlen illetékes helye Kolozsvár.

A mint ez nyilván kitetszik idézett cikkének, a Maros-Vásárhely védelme mellett felszólalt egyik kitűnő publicistánk X. alatt a „K. K.“ 162. és 163. számaiban megjelent vezércikkére is tett észrevételei tartalma következő tételében:

„Lakossága túlnyomó nagyobb részében annyira a középserűség színvonalán áll, oly nyíltan tanúsítja ellenszenvét a cultura minden irányában, annyira tesped és pang a maga özőnvíz előtti állapotában, hogy az egészséges szellemi közéletet, mely a nyil-

*) Ezen, a kir. tábla székhelyének kérdésével foglalkozó s a székelység érdekeit érintő érdekes közleményt a Maros-Vásárhelyt megjelenő „Erdélyi Értesítő“ 31. és 32. számaiból vesszük át.

Szerk.

vános és magasabb fokú igazságszolgáltatás egyik életető eleme, egyáltalán nem szolgálhatja. Maga ügyvédsége is, mely pedig a bíróság mellett az igazságszolgáltatás oly nevezetes factora, túlnyomó részében ugyanezen a niveauon maradt. A város egy vasuti zsákutcza szádnál, az ország rész különböző pontjairól csak nehezen megközelíthető, azért sem kereskedelme, sem ipara, s kényelmi, társadalmi és magasabb műveltségi intézmények nélkül, csak drága, unalmas és tespedt életet kínálhat azoknak, a kik arra vannak kárhoztatva, hogy ily helyzetben kénytelenek maguk és családai életét átengeni.

A felsőbb bíróság tagjai tehát, a közvélemény ellenőrzése nélkül, megfelelő ügyvédi kar hiányában, az élet gondjaitól földre nyomva, egyáltalán nem rendelkezhetnek azzal a szellemi üdeséggel, rugékonysággal, a mely magasrendű elhivatásuk méltó betöltésének nélkülözhetlen feltétele.

Tájékozhatás, összefüggés és tisztább felfogás okáért ugyanezen alkalommal idézzük hazai viszonyainkkal, nemzeti multunkkal, törekvéseinkkel teljesen ismeretes, a nemzet és alkotmányunk érdekeiért meg a legnehezebb időkben is küzdött, irodalmi téren nagy érdemeket szerzett publicistánk X. urnak ugyanezen kérdésben a „K. K.“ 162. sz. vezércikké folyamán tett következő tetteit, enuntiatóit:

„A székely nép, mely saját földjét ősi szerzés alapján minden kincstári befolyás nélkül feltétlen tulajdonkép bírta, csak azért engedte át a kincstárnak sóbányait, hogy jövedelme egy részének egy Maros-Vásárhelyre felállítandó királyi tábla költségeire való fordítása biztosított. A királyi tábla szép épületét a birtokos család csakis a kir. tábla használatára adta át, s a mint Vásárhelyről valaha a tábla elmozdították, a családnak fentartott joga azon épületeket viszszevehetni. Figyelmeztették az illetőket, hogy a Székelyföld ezen egyedüli városa az, melyből a nemzetre széleskörű műveltség áradott, s hogy az erdélyi megyék magyar intelligenciája, az ügyvédi, papság s gazdasági hivatalnokok legnagyobb része Maros-Vásárhelyt nyerte kiképeztetését, a székely népből, a székely néptől kifejlődő intelligencia népesítette századok óta a megyei magyar intelligens elemet, s erre nézve azért adta Vásárhely a legnagyobb contingest, mert ott a református tanodában, egy a jogot, mint a teológiát végezni lehetett, s a székely nép szegény osztálya otthon nevelte gyermekeit sikeresebb életpályára.

Magyarország intelligenciája mindinkább hajlik oda, hogy sorsára hagyja ezen várost, melynek a Deák kormány két képviselőt, kir. táblát s honvéd parancsnokságot biztosított számára.

Lássák azok, a kik Maros-Vásárhely jövő sorsáért a felelősséget magukra vették, de minket mélyen elszomorít az, ha Maros-Vásárhely érdekeivel az összes székely nemzet fontos érdekei vannak kockáztatva.

Figyelemmel kísérve a fentebbekben idéztettek, kitetszik első sorban azon levitás cosmopolitismus, a mely az M. P. ur állításaiból kiri és másfelől azon realitás és patriotismus, a mely X. enuntiatóit átleni.

A midőn M. P. ur, a királyhágóni hazarészben, az eredeti és tömör magyar ele-

met tulajdonképpen tevő és képviselő szé-
kelység és annak fővárosa, így a valódi ál-
talanos nemzeti közérdek helyett és felébe
a kir. táblának, a más életpályán küzdők
sorsához és az általános kereslet és vagy-
nosodási állapothoz mérten dusan dotált
személyzete, társadalmi és magasabb mű-
veltségű kényelmét, szellemi üdőségét, rugé-
konyságát helyezi.

A mely utóbbiak megközelíthetése fő-
leg felvetett tárgya indokolhatásul, valódi
érvek hiányában nem riad vissza sárba rá-
ntani e hazarész egyik legfejlettebb, előre-
törőbb, főleg leggyökeresebb nemzeti szár-
mazásu, jellegű és épen ezért sok viharokat,
megaláztatásokat szenvedett és mellőzött
székely város közönységét, sophismái, ferde
állításai által egyuttal megkísértvén a lai-
cusokat és helyi viszonyainkkal nem ismer-
tetéseket tévútra vezetni.

Maros-Vásárhely e hazarész közepén,
a jelentékeny tutajkereskedést közvetítő
legnagyobb folyama a Maros partjai mellett
annak termékeny, erdő és szőlőhegyek által
koszorúzott kitérő, üde és egészséges lég-
köri völgye halmain terül el a Székely-
föld kebelén, összekötve a Székelyföldet,
a dustaljai mezőség és a hazarész többi vi-
dékeivel.

Ezen kedvező helyviszonyi, földtani
előnyeinel fogva eleitől hivatva volt és hi-
vatott nagy nemzeti missiót teljesíteni, a
mit multja és történelme igazol.

Már az Árpád s más idegen kir. házak
korszakában az elválás előtt, e völgyek és
bércek közé az ősi időben betelepített szé-
kelység egyik fő gyűléshelyét szolgált. A hol
a nemzeti gyűléseket tartották és a hová
szokták megbélyegzés, elárulás végett
egybegyűjteni a királyok koronázása, házasa-
ságok és fiugyermekek születése alkalmával
az egyedüli adómban kiszolgáltatott ökrö-
ket; a honnét vette nevezetét és egy utcája
maig is a Régi Baromvásár-utca nevezetét
fenntartotta. Itten hozott 1451-ben azon
nagy horderejű székely örökösödési törvény
is, a mely a birtokot biztosítani a fu-
gára képes volt, a századok viharai alatt
az ősi szabadságért annyit vértett és szen-
vedett székelységet 1848-ig a maga romlat-
lan eredeti ősi jellegében, vagyoni megélhe-
tési viszonyaiban megtartani, a vegyülés,
elcsenevezéstől megőrizni. A mely körül-
mény lelkesítette Petőfit is a székelyekhez
irt dalában, a hol a többek közt kifejezi:
„Vére minden cseppje gyöngyöt ér.”

A székely e hazarészben védbástya
és megoltalmazója volt a magyar nemzet,
állam és alkotmányos szabadságának insti-
túciói és hadi vitettségénél fogva, a miről
leghitelesebb tanúbizonyságot teszen nagy-
nevű államférfiunk, jogtudósunk Verbőczy
Tripartitum III. rész. 4-ik Titulus következő
szavaiban:

„Sunt praeterea Transilvanis in parti-
bus scythuli, nobiles privilegiati, a scythico
populo, in primo eorum ingrasu in panno-
niam propagati, quos Nos corrupto quodam
vocalulo siculos appellamus. Dissimili peni-
tus lege et consuetudine quadenter. Re-
rum bellicarum expertissimi: qui
Tribus et generatione atque lenias genera-
torum antiquorum more haeraeditates
et officia inter sese partiuntur et di-
vidunt.”

Az elválás után többször tartott itten
országgyűlés, mint 1556. 1659. 1641. 1707.
évek folyamán. Nemzeti fejedelmek közül
Bocskai, Bethlen Gábor, I-ő Rákóczi, Apafi
Mihály a székelységet a fejedelemségnek
súlypontjával tekintvén, annak javán munká-
lódott. Városunkat is ennek folytán Apafi e
hazarész elsőrangú városai sorába emelte.

Nemzeti államfenntartási eszméből in-
dulva ki, oltalmazta Mátyás király, az igaz-
ságos, a székelységet szabadságaiban az
oligarchák és tisztviselői erőszakoskodásai,
tulkapásai ellen és intette Bocskai fejedelm
successorait, az ország rendelt testamentu-
mának erre vonatkozó alábbi sorában:

„Intjük a nemes országot Erdélyt,
mint édes hazánkat, sőt megmaradásoknak
örökségéért az Istenre kényszerítjük, az edj
dologból látván mind jelenvaló, mind követ-
kezendő állapotjokat, — a székely nemzet-

seget a mi tőlünk neki adott szabadságban
tartásuk meg és successorunknak erre legyen
fogódja, így mind magának, mind az or-
szágnak birodalma örökösébb lehet.”

A Leopoldinum diploma keletkezése és
hazarészünknek dícsőségesen uralkodó felsé-
ges kir. ausztriai ház sceptruma alá jövetel
s főleg a kir. tábla felállításra alkalmából
ugyan ezen államdelekekből szemeltetett ki
annak székhelyét és helyzetet el itten.

A mely országos tény nagy lendületet
adott városunk kifejlődésének és vidéke va-
gyonosodásának, értelmi előhaladásának.

(Folyt. köv.)

Románia kereskedelmi vi- szonyai.

Románia kereskedelmi viszonyait ille-
tőleg, a mennyiben azok Ausztria-Magyar-
országra vonatkoznak, a jassyi osztrák-ma-
gyar főkonzul a következő érdekes adatokat
közli:

Ez évben is több bizonyága merült
fel annak, hogy kiviteli kereskedelmünk hi-
ányosan van szervezve, így pl. kereskedő-
ink a jassyi piacon a czukrot vesztéssel
váltak kénytelenek eladni csakis azért, hogy
a további üzletkötésekhez szükséges pénzt
megszerezhessék. Ezen vesztéssel járó
fizetle még az is hátrányosan hatott, hogy
monarchiánkban a czukorárak csökken-
tek. Mindazonáltal az első félv kereskedelmi
forgalma a behozatal emelkedésével zárult,
a mi az általános forgalom emelkedésének
köszönhető. Tény az, hogy a kereskedelmi
viszonyok az 1883. év folyamán alatt itt
jobbra fordultak, a mi a lefolyt válság jelen-
ségeivel egyetemben alkalmat nyújt arra,
hogy kereskedőinket némely szokásos hi-
báikra figyelmeztessük. Ezek között első
sorban a hiányos értesülés az egyesek hitel-
képessége felül emlíendő.

A lefolyt két évben többször történt,
hogy csődesetek folytán szenvedett kárai-
kért maguk hazai kereskedőink a hibásak,
miután oly egyéneknek is nyújtottak na-
gyobb hitelt, kik az itteni piacon még ese-
kély összegek erejéig sem tartattak hitelké-
peseknek, tehát kétségen kívül nem voltak
oly helyzetben, hogy biztosítékot nyujt-
hattak volna. — E szomorú tapasztalatok
után gyakoribbak az esetek, hogy a
konzulátushoz, valamint a bankokhoz a hit-
elviszonyokra vonatkozó kérdések intézetei-
nek. Hogy mily szükséges az, bizonyítja az
a körülmény, hogy többször oly czégek fe-
lől történnék kérdésködések, melyek az
itteni piacon alig találhatók fel s az illetők
egészen vagyontalan zugkereskedők, kiket
valószínűleg az utazók ajánlanak az illető
hazai czégeknek, a mi ismét arra enged kö-
vetkeztetni, hogy ez utazók nagyobb súlyt
fektetnek arra, hogy sok, ámbár kétséges,
mintsem kevés, de megbízható egyénekkel
kössenek üzletet. A kiskereskedőkkel tör-
tént üzletkötések rendesen megbízhatatlan-
nok lévén, csakis helybeli ügynökök által
volnának közvetítendő, minthogy csakis
az ily egyének ellenőrizhetik azok megbíz-
hatóságát.

Gyakoriak az esetek, hogy az utasok a
valóságnak meg nem felelő ígéretekkel ámít-
ják a közönységet, a minek természetes kö-
vetkezménye az áruk el nem fogadása vagy
pedig, hogy azok átadásánál a kereskedő
nagy károkat szenved. Ama szokás, hogy
az itteni piacra csupán rossz minőségű áruk
küldetnek, kárára van kereskedelmünknek.
Ide tartoznak az alább felsorolt áruk, me-
lyek minősége a legrosszabb volt: üveg,
kőedény, világítószerek, posztó- és fehérne-
mők. A nagyon leszállított áruk követke-
zménye az, hogy az itteni, valóban megbíz-
ható kereskedők és egyszersmind az osztrák-
magyar gyártmányok hitelt vesztek.

Nagy mérvben szállott alá a franczia
gyártmányok iránt táplált előítélet, úgy
hogy a párisi mellett az osztrák-magyar
vagy német gyártmányt is szívesen veszik;
mely körülmény monarchiánk iparos világát
arra ösztönözhetné, hogy jó gyártmányai-
kal Franciaország versenyét sikeresen ki-

állani törekedjenek, a mi mindenesetre elő-
nyös volna, tekintve, hogy gyártmányai-
nak nagy piacot szerezének meg. Ke-
vésbé állható ki a verseny Svájc pamut-
iparával és Anglia fém- és textiláruival.
Monarchiánk kereskedelmének mindezen
hátrányai csak előnyt nyújtanak a német
versenyzőknek, mely sajnos tény orvoslásá-
nak lehetősége egyedül gyárosainktól függ.

A román nemzetgazdasági kongressz-
us semmi eredményt sem mutat fel, mint-
hogy első feladata: az albizottság alakítása,
az utolsó évben nem történt meg. Az 1883.
évi kongresszusnak ismét Jassyban kellett
volna tartatni, mely czélból a bukaresti köz-
ponti bizottság 1882. december hóra szóló
meghívókat ki is bocsátott, később azonban
azokat visszavonván, a kongresszus össze-
jövételül 1884. január havát tűzte ki.

Jellemző az itteni szomorú közgazda-
sági viszonyokra Jassy tözsdejének bezá-
rása, mely csak alig néhány hó előtt nyit-
tatt meg. E körülmény azonban nem szült
meglepetést az itteni kereskedők körében,
mert egy ily forgalomközvetítő intézet fenn-
állhatásának előfeltételei Jassyban ez idő
szerint még hiányoznak. A gabona- és ter-
ménykereskedés a termelő és fogyasztó közt
közvetlenül történik, az áruforgalomban pe-
dig az eladók és a részletben vevők közt
szintén nincs szokásban a közvetítés.

A tözsde újbóli megnyitásának előfel-
tétele okvetlenül, hogy közraktár építtessék,
mely nagyon elősegítené az átmeneti keres-
kedelmet, minthogy jelenleg a csempészet
ellen tett óvintézkedések által az átviteli
kereskedelem annyi zaklatásnak és költsé-
geknek van kitéve, hogy ez közraktár nél-
kül jó eredményt nem szülhet. A közraktár
építése e zaklatásoknak elejét venné.

Levelezés.

Háromszékmegye.

Kézdi-Szentlélek, 1884. aug. 20.

Mint kezdettől fogva mindig, úgy ma
is vannak hit-, társadalmi és nemzeti élet-
tünknek kimagasló napjai. Ily örökméltú
s a kézdi-orbai esperes-kerület történetében
eddig páratlan ünnepélynek vala tanuja ma
K-Szentlélek r. kath. hitközsége, a kerület
papsága és vallásos érzelmi polgársága.
Ugyanis főtisztelendő Bálint Károly cz.
apát-kanonok, kerületi főesperes, k-szentlé-
leki plebánus ur ő nagysága ma, szent Ist-
ván első apostoli magyar királyunk találóan
megválasztott ünnepén mutatta be az egek
urának első pontificális apáti szent miséjét.
fejjén tiarával, kezében gyűrűvel és pásztor-
bottal, a kerületi papság és szerzetházak
összes tagjainak segédkezése mellett.

Tizenegy órakor vette kezdetét a szép
ünnepély, melynek tolmácsa mélt. Bálint
László arany érdemkeresztű alesperes, be-
reczki plebánus ur, e kerület veterán szó-
noka volt, ki mélyen átgondolt beszéddel,
a nála szokásos nagy hatással rajzolta az
ünnepély fontosságát, kifejtvén bevezetésé-
ben, hogy mi volt szent István és szelleme
8 és fél századon át a magyar egyház és
nemzet életében; méltatta az új apátot,
megmagyarázván annak jelvényeit a ma-
guk jelentőségében. Mindvégig feszült figye-
lem közt mutató ki, hogy mi által tündöklök
a méltóság a maga fényében.

A helyszégből és vidékről roppant szá-
ban összegyűlt ünnepi közönység, miután ré-
szint a plebániai templomban, részint a Per-
kőn — hol a helyi káplán misézett és pré-
dikált a hazaszeretetről — az új apáti áldás-
ban részesült: örömtől áradozó kebellet tért
családi tűzhelyéhez, hol szintén az új apát
volt a család életét tárgya.

A templomi ünnepély után, melynek
főbb mozzanatai alatt a Perkő oldaláról dur-
rogó mozsarak hirdették az öreg Perkő örö-
mét, az új apát urnál mintegy 50 teritűti
diszabéd volt, melyen eszmékben gazdag
pohárköszöntők mondatak ő szentségére, az
egyház fejére, az apostoli magyar királyra,
a királynéra és királyi családra, az erdélyi
püspökre, az új apátra s minden jelenlévőre.

Sok ily örömnapot!

s-s.

Apróságok.

— Az országos vereskereszt egyeslet által
Kézdi-Vásárhelyt felállítandó kórház be-
rendezése és építése folyamatban van, s
remélhető, hogy e nagy fontosságú egész-
ségügyi intézmény is nem sokára megkezd-
heti áldásos működését.

— A haladás jelei. A k-vásárhelyi Ko-
suth-utca kikövezése nagyban halad. Ezen
utca, melyben eddig ősszel és tavasszal min-
dig feneketlen sártenger akadályozta a köz-
lekedést, ma-holnap ki lesz kövezve, csinos
járdákkal ellátva. A munka csinos s min-
denesetre dícséretére válik a városi tanács
szakközegének, azonban nézetünk szerint
sokkal czélszerűbb lett volna a járdát a nagy
városi járdák mintájára 30 centiméter-
nyire felemelni és szegélykövel ellátni.
Ajánljuk továbbá, hogy a minálunk divatos
„czövek-rendszer” helyett élőfákat ültessenek
a járdák szélére, mely úgy egészséges, mint
különsz telikintetében sokkal előnyösebb. A
kövezés már annyira előre haladott, hogy
egy pár hét alatt egészen kész leend, s a
város ezzel egy tágas, szép és egészséges
utczát nyer.

— A holt időny Kézdi-Vásárhelytől vol-
taképen most vette kezdetét. A nyár folya-
mában a közönységnek ugyancsak volt része
a művészetek és látványosságokban gyö-
nyörködhetni. Szini- és zeneművészet, nyári
mulatság, antipiritista előadások, állatse-
reglet, czirkusz szórakoztatták a honmaradt
közönységet. Most már mindennek vége van,
a rendes egyhangú, csendes kisvárosi élet
kezdetét vevé és ez tartani fog, míg a téli
mulatságok lendületet nem adnak társadal-
mi életünknek.

— Értesítés. A kézdivásárhelyi felső-
népiskolánál a jövő 1884/5. tanévre a beira-
tások folyó hó 30-án és 31-én délelőtt 8-
12-ig és délután 2-5-ig eszközöltetnek; a
felvételi vizsgálatok pedig szeptember hó
1-én délelőtt 8-12-ig fognak az iskola I.
oszt. tantermében megtartatni. Tandij egész
évre 4 frt, beiratási díj 50 kr. E díjak a be-
iratásokra fizetendők. Szegénysorsu tanulók,
ha szegénységüket hatóság bizonyítvány-
nyal tanúsítják, a tandijfizetés alól felmen-
tetnek. Vidéki szülők felkérletnek, hogy
gyermekük számára szállást az isk. igazga-
tóság előleges megkérdezése nélkül ne fo-
gadjanak. Kézdi-Vásárhelytől, 1884. aug. 20.
Erdélyi Károly, igazgató.

— Rendőri hír. Kézdivásárhelyi Kovács
András gépésznek egy 2-ös számú ekéjét (a
vas rész feketére, a farész zöldre festve, az
oldalán 2. szám és Kovács András név olvas-
ható), továbbá egy zöldre festett vas fentőji
taligáját ismeretlen tettesek ellopták. Ha va-
laki az elveszett tárgyakról valamit tud, szí-
veskedjék a kézdivásárhelyi rendőrségnél
bejelenteni.

— A királyi aradi látogatása. Aradról
írják: A király fogadtatására az előkészü-
letek rohamos gyorsasággal folynak. A fo-
gadási ünnepélyek rendezésére alakult bi-
zottság végleg megállapította a fogadás mó-
dozatait. A bevonulási uton egy diadalkapu,
egy diadalív és 60 díszoszlop állítatik fel.
A díszoszlopokhoz 40 waggon zöld galyat
szállítanak. Az ünnepélyes fogadtatásban
való részvétellel felszólított hölgyek érte-
kezletet tartottak, melyen elhatározták,
hogy fehér ruhába öltözve, a városháza
lépcsőházában fogadják a királyt. Minden
második lépcsőn egy-egy hölgy fog állani,
ki a király érkezésekor a kezében levő vi-
rágokat a lépcsőre szórja. A hölgyek közül
Salacz Gyula polgármester neje üdvözlő a
királyt, díszes csokrot nyújtva át. A városháza
földszinti előcsarnoka telve van a bu-
torzatokkal, a melyek a király kísérete szá-
mára kifejelet termek beburkolására fognak
szolgálni. A kaszinó elhatározta, hogy a ki-
rály itt időzése tartamára az épületet ki-
váló díszszel fogja felékesíteni. A tüzoltó-
egylet 31-én nagy díszgyakorlatot rendez a
főtéren. Bár a király megérkezésekor ünne-
pélyes fogadtatás nem lesz, több egyeslet és
hatóság megy ki a pályaudvarra a király
üdvözlésére. A város felőli részen a tüzoltó
karok és egyesletek állnak föl a pályaudvaron.
Az ipartársulat az egykori czéhek zászlói-

val készül kivonulni a király elébe. Az udvari vonattal, melyen a király fog oda érkezni, aug. 22-én próbamenetet tartanak Brucktól Aradig.

— **A trónörökös-pár látogatására Szinajában,** a román királyi pár nyári tartózkodási helyén, lázas gyorsasággal folynak az előkészületek. A most ott időző román király naponta nagyobb sétákat tesz a nagy szorgalommal folyó építkezések színhelyén, s személyes közbelépésével irányt ad a esinositások és újabb építkezések menetének, a legapróbb részekig informáltatván magát a munka menetéről. A nagyon is vegyes stílusban épült, de azért egészében mégis bizarr szépségű királyi palota villanyfűtő fog világgittatni s e célra serényen dolgoznak a szükséges gépezetek föllállításán, melyeket vízerő, az ott esőrgedező Irahova-víze s a Peles pataka fog hajtani. A háttérben, a királyi palotától keletre, egy egész új épület emelkedik, egy kőpalota, mely az immár szűkké vált udvari személyzeti lakásokat lesz hivatva pótolni, s mely ha egyáltalán elkészülhet a kitűzött időre, a trónörökös kíséretének egy részét is be fogja fogadni. A Peles-patak mellett, a hegyre vezető uton, óriási vascsövek jelzik, hogy a vízvezeték már közel áll a befejezéshez, bár alig remélhető, hogy a megfeszített munka mellett úgy az új palota, mint a vízvezeték elkészüljön. A román királyné szintén többször megtekintte a most folyó építkezéseket s azok gyors menete felett több ízben meglepődését fejezte ki.

— **A kolozsvári egyetemi ifjuságnak** május havi tüntetése ügyében intézkedő közoktatásiügyi miniszteri rendelet leérkezett az egyetemhez. A miniszter helybenhagyva az egyetemi tanácsnak a tüntető ifjak felett hozott ítéletét, mely szerint a főbb szereplők az egyetemi tanács színe előtt megintettek, az ítélet ama részét feloldá, mely szerint e fegyelmi büntetés az illetők bizonyítványai ba beiktattatik, az ifjak további magaviseletétől tétlenül függővé, hogy az ítélet e súlyosabb ága elengedtesse-e. A miniszter továbbá elrendelte a „Julia“ román egyet, a román ajku egyetemi hallgatók és a dr. Szilasi Gergely ügyében a szigorú fegyelmi vizsgálatot, és utóbb nevezett egyetemi tanárnak a következő tanévre szabadságot adván s őt minden egyetemi teendőktől felmentetvén; a miniszteri egyetemesen utasította az egyetem bölcsészeti karát, hogy dr. Szilasi Gergely helyett, ki a most bezárult tanévben e kar dékánja volt s így a jövő tanévben szabályszerűen prodékan fogott volna lenni, válasszon prodékant.

— **Földkönyvek,** az új katasteri munkálatok leomlásához, Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől raktáron kaphatók.

— **A kolera** esőkkénését konstátálta e hó 19-én a marseillei prefektus. Nevezett napon Marseillen nyolc, Toulonban egy, a keletpyreneausi megyékben tizenöt és azonkívül Délfranciaországban tizenkét ember halt meg kolerában.

— **Az emberevő expeditio.** A Greely-expedíció által kivégzett Henry német matróz esetét a Standard newyorki levelezője egész másképp adja elő, mint az amerikai lapok. Azt állítja ugyanis, hogy a husától megfosztott holttestet a mentők egészítették ki fadarabokkal és kövekkel egyformára, Schley parancsnok rendeletéből, oly ügyesen, hogy a lepedőbe csavart alak még a Bear mentő hajónak a dologba nem avatott matrózait is megcsalta. Dr. Pavy orvos holtteste egy nem egészen világos tenger-alattitávirat szerint megérkezett St. Johnsba, holott az eddigi tudósítások szerint a Greely-expedíció tagjai e halotról is azt mondták, hogy elsodorta jégcsíkjából a tenger. A juniusban elhaltak testei közül csak a Rice szerzésán került vissza Észak-Amerikába. Rice állítólag egy napon halt meg Lockwood hadnaggyal. A többi tetemet „elmosták a hullámok“, azaz megette a szerencsétlen expedíció. Greely hadnagy katonai törvényszék ítéletét kéri maga ellen, de azt kívánja, hogy a hivatalos jelentéseiben foglalt tények ezennel is titokban maradjanak. Észak-Amerikában a közvélemény pártját fogja a boldog-

talánoknak, a kiket a végső nyomor emberevővíg vitt és csak azt sajnálják, hogy a titkolódásból még tulzottabb hírek támadnak. — Érdekes s az emberevő vádját megező-fő közlés érkezik Kasselből. A Greely-expedícióban a fegyelmetlenségeért föbőltt Henryn kívül (a kit voltaképpen Heinrichnak hívtak és Hannoverából való), résztvett még egy waldecki születésű Bieberbeck nevű német gyógyszerész is. Bieberbeck 22 éves fiatal ember, Sudeck faluból Cosbach mellől. Bieberbeck mint betegápoló utazott az expedícióval, mely tudvalevőleg 1881 júliusában indult el New-Yorkból. Bieberbeck egyike az élve visszakérült hatnak. E napokban levelet írt családjához, mely már rég holtak hitte őt. Bieberbeck e levélben elbeszéli kalandjait. Azt állítja, hogy a 25 ember közül a mult télen 19 halt éhen. «Mi az életben maradt hat», írja, «egy ideig a főkabóról tengődtünk, a mely saját ruházattunk volt, meg az elvesztett társaké. Szijákra vagdaltuk a főkabórt, megfőztük és így nyomorgottunk, kimondhatatlan inség között. Végre úgy elgyengültünk, hogy nem birtunk többé kunyhóinkból kimászni. Junius 21-én végre megérkezett a Bear hajó és megmentett bennünket a biztos éhhaláltól.» Az emberevősről ez őszinte naivságú levél egy szóval sem tesz említést.

— **Salamoni ítélet.** Egy párisi békebíróhoz beállt egy férj és feleség, kik tíz évi együttlét után el akarnak válni. — Van gyermekük? — kérdé a bíró. — Van, uram. — Hány? — Három! Két fiu, egy leány. S ép e miatt jöttünk ide, Madame két gyermeket akar megtartani s én is ugyanannyit akarok. — Meg fognak-e nyugodni mindketten abban, a mit mondok? — Oui, monsieur — felelék mindketten. — Jó. Tehát önök várni fognak, míg megérkezik a negyedik gyermek. Akkor aztán mindegyikök kaphat két gyermeket. — A házaspár megnyugodott az ítéletben s a bíró híroket sem hallotta sokáig. Végre, két év multán, találkozik a férjjel. — Eh bien! Monsieur! Hogy vagyunk? — Ah, bíró ur, válásról most még nem lehet szó! — Még nem? — Nem! — Miért? — Azért, mert most öt gyermekünk van! — Tehát várjunk még — mondá a bíró.

— **Gyilkos kakas.** Löbából írják: Nostitzban e napokban Jurk János kerttulajdonosnak másfél éves fia kiment a kertbe, hol egy kakas fölszállt fejére és csőrével véresre vagdosta fejét. Ennek következtében a fiúcska nyavalyatoróssá lett és ennek, valamint agyvelőgyulladásának csakhamar áldozatul esett. A gyilkos kakas állítólag már több ízben jelét adta gonosz tulajdonságainak.

— **A szórakozott vezérürü.** Mulatságos dolog történt nem rég Landsberg bajorországi városka mellett. Késő éjjel egy falusi lakodalomról hazatérő vendég ötszáz birka kíséretében vonult be Landsbergbe. Utközben ugyanis egy rosszul örzött juhnyáj vezérürüje a késői vándort a pásztornak nézte és utána eredt nagy kolompolva, mire az egész nyáj tolongva követte vezérét. Hiába akarta elkergetni a lakodalmas vendég a nyáját, a vezér-ürü sem tágitott s vele együtt a jó ötszáz birka sem. A kénytelen-kelletlen hazakisért ember mit tehetett mást, mint éjjeli szállást szerzett a nyájnak, a melyért aztán másnap reggel nagy ijedten eljött az igazi pásztor.

— **Tünemény.** E hó 11-ikén Helfenbergben Simonetta és Hurnaus gyárosok nyaralójából észak felé egy még soha sem látott hegyhátat pillantottak meg. Minden egyes fát, mezőt és rétét oly világosan ki lehetett venni, hogy rögtön tudták mi a jelenség: légtükrözés. A nap állása (hatodféltor este) kedvezett a tüneménynek. A család kép bizonyára egy csehországi tájék tükröződése volt. Az egész tünemény tíz percig tartott.

— **A szerzetes herceg.** A hanai herceg, a heszeni néhai választófejedelem fia, ki Párisban közelebb a római katolikus hitre tért át, hír szerint szerzetes rendbe fog lépni.

Füüdővendégek névjegyzéke.

Borszék.

III.

Dániel József kereskedő, Abrudbánya. Köllő János tanító, Ditrő. Kedves Alajos min. tanácsos és neje, Budapest. Dr. Mohay Sándor ügyvéd és neje, Gy.-Fehérvár. Oláh Antal g. tanár. Sz.-Udvarhely. Buslig József I. éves hittanhallgató, Gy.-Fehérvár. Dr. Császár Kristóf ezredorvos és családja, Sz.-Udvarhely. Graesser Gusztáv tanár és családja, Medgyes. Császár Béla VII. oszt. tanuló, Gy.-Szárhegy. Juon Niculeson ügyvéd és családja, Jassy. Mihail Paleologu ügyvéd, Bukarest. Császár Gyula vizsgálóbíró, Hajdu-Szoboszló. Kovács Kálmán kereskedő, Kolozsvár. Gróf Kuhn Kocsárd nagybirtokos, Algyógy. Pulmán István táviratízt és neje, Budapest. Lázár Jánosné kereskedőné, Ditrő. Schager János kereskedő, Maros-Vásárhely. Ifj. Drotos János kereskedő, Győ.-Szt.-Miklós. Csikszentmihályi Sándor Kálmán kir. táblai fogalmazó, M.-Vásárhely. Ferenczy Lukács fényképész, Sz.-Udvarhely. Zarándi Knöfler Elek nagybirtokos, M.-Vásárhely. A. Boiarolu mérnök, Bukarest. A. Meichs földbirtokos, Bukarest. Ifj. Vákár Gergely kereskedő, Győ.-Szentmiklós. Eránosz A. János tanuló, Győ.-Szentmiklós. Iasiu Durbay ügyvéd, Fogaras. Tompa Gábor főhadnagy, Karlsbad. Peteley Jenő kereskedő, M.-Vásárhely. Rozsás Antal birtokos, Győ.-Alfalu. Eltő Albert nagybirt. és családja, Szász-Régen. Balázs Lászlóné kereskedőné, Sz.-Udvarhely. Bocsanézi Kristóf kereskedő, Győ.-Szentmiklós. Ifj. Geringer Ferenc kereskedő, Győ.-Szentmiklós. Giacomuzzi B. kereskedő és neje, Győ.-Szentmiklós. George Arion földbirtokos, Bukarest. Antos József ügyvéd, N.-Ajta. Antos Károly kir. aljárásbíró, Budapest. Kriedl Adolf kir. törv. aljegyző, Budapest. Bogdánffy Ödön technikus, Torda. Schnapek J. vendéglős, Sz.-Udvarhely. Scher A. táviratigazgató, Temesvár. Varró Gerőné birtokosné, N.-Enyed. Gegő E. birtokosné, N.-Enyed. Hlatky Miklós reális. tanár, Sz.-Udvarhely. I. Metroniu tanár, Román. Czirla M. ügyvéd és neje, Gy.-Fehérvár. Schwarze Liebe kereskedő neje, Tölgyes. J. Königes papírgyáros, Brassó. Dombrázy Gyula p.-őri főbiztos, Sz.-Udvarhely. Marinovits Ekaterina földbirtokosné, Sz.-Régen. Eugeniu Crisianu földbirt. és családja, Sz.-Régen. Csernátorny Albertné földbirt. neje, M.-Vásárhely. Drotos János, Győ.-Szentmiklós. Dondódy J. ügynök, Kolozsvár. G. Dumbrára tanár, Bukarest. Ifj. Tiltscher Ede ügyvédjelölt, Győ.-Szentmiklós. Mihály Jánosné földbirtokos neje, Győ.-Szárhegy. Dr. Akonecz J. ügyvéd, Kolozsvár. Bocsanézy J. kereskedő, Győ.-Szentmiklós. Beczásy K. birtokos, Zágón. Duducz Z. kereskedő, M.-Vásárhely. Czifra Ferencné kereskedő neje, Győ.-Szentmiklós. Berkovics Nina kereskedő neje, Győ.-Szentmiklós. H. Mathias birtokos, Bukarest. Benedikt Markus kereskedő, Bukarest. Lázár Gerő kereskedő, Brassó. Dr. Ilosvay Lajos műegyetemi tanár, Budapest. Telegdi Ráth Gusztáv m. hallgató, Deés. Dr. Persián Gerő kinest. műorv. és családja, Kapnikbánya. Demeter Domposné kir. közj. neje, Győ.-Szentmiklós. Erős Kornél kereskedő, M.-Vásárhely. Barkó János iparos, Maros-Vásárhely. Plátonu Mihályné kőregyész neje, Győ.-Salamás. Eránosz Bogdán gyógyszerész, Győ.-Szentmiklós. Bucher Lajos kereskedő, M.-Vásárhely. Scharlóti Farkas kereskedő, Szász-Régen. Schwartz Ida, O.-Toplica. Schwartz Helena, O.-Toplica. Nicolae Gridor birtokos, Piatra. Georg Waekl vendéglős M.-Vásárhely. Mikó Mihályné és leányai, Csik-Somlyó. Káali Nagy Dénes és fia, Ny.-Szt.-László. Ecatherine Zosima, Bukarest. I. A. Brataehano kereskedő, Bukarest. Dávid L. Termó bankár, Craiova. Dr. Hankó Vilmos tanár, Déva. Orbán József birtokos, Kolozsvár. Ditrő József tisztviselő, Kolozsvár. Hajnal József ny. kir. járásbíró, Maros-Vásárhely. Beles József Jeroteus g. k. püsp.-h. Nagy-Várád. Dájubkát János ügyvéd, M.-Vásárhely. Hollaki Imre ügyvéd, Déva. Csejdi Sámuel kereskedő, M.-Vásárhely. Dr. Alexandre Badareu tanár, Jassy. Összesen 525.

A közönség köréből.*)

Köszönetnyilvánítás.

Mint a t. olvasók is emlékezhetnek, f. évi július 5-én a papolczi határon egy borzasztó jégvihar az ősz- és tavaszgabonatermést teljesen tönkre tette. Én — szerencsére — gabonaterményeim egy részét az első magyar általános biztosító társaságnál biztosítottam volt. A káresetet a kolozsvári

*) Ezen czikkért a felelősséget csakis a saját. hatósággal szemben vállaljuk el. Szerk.

főügynökségnél bejelentvén, az a kárt fel is vétette s annak kifizetésére Császár Lukács ügynök urat utasította, ki nekem a megállapított összeget minden levonás nélkül kifizette.

Midőn ezen esetet nyilvánosságra hozom, egyszersem bátor vagyok felhívni a gazdaközönség figyelmét a biztosításokra, az első magyar általános biztosító társaság főügynöksége pedig pontos, lelkiismeretes eljárásért fogadja halás köszönetem kifejezését.

K.-Vásárhelytől, 1884. aug. 22.

Thamó András s. k.
papolczi birtokos.

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Möricz Gyula.
Kiadó tulajdonos: Szabó Albert.

Nyílt tér.*)

Nyílt kérés

Háromszék megye alispánja mélt. Br. Apór Gábor urhoz.

Alattirt több érdektársaival együtt Papolczi község előljárósága ellen a törvényhatósági közmunka-ügynél tapasztalt visszaélések megtorlása és pedig jelesen a beszedett váltáságpénzek be nem szolgáltatása és a rendetlen előírás miatt fegyelmi panaszt emelt folyó évi február havában. Habár keltelyeink alaposoknak bizonyultak a vizsgálat rendén, mégis az ügyről azóta nem tudunk semmit; ez annál fájóbb nekem, mivel még most egy éve e község előljárósága elzalogoltatta — habár tartozásomat leróttam volt — egy kis vasas szekereket, mely zálogtárgy azóta a szabadban, eső, hó, meleg és így értékesökkenésnek van kitéve, de sem haza nem adják, sem el nem adják, a mely tény legjobb tudomásom szerint törvénybe ütközik és így orvoslásra vár.

Tiszteletteljesen esedezem méltóságod előtt, miszerint nevezett ügyet ellátás végett a folyó aug. 26-án tartandó törvényhatósági közgyűlés elé terjesztetni, esetleg a netaláni akadályokról itt a nyilvánosság terén tudatni méltóztassék.

Papolczi, 1884. aug. 18.

Alázatos szolgálja:
Szabó Miklós.

Nyílt kérés

Háromszék megye alispánja mélt. Br. Apór Gábor urhoz.

A papolczi közbirtokosság 1883. évi április 1-én tartott gyűlésében hozott és a papolczi 571. sz. tjkvben foglalt „Ebhát“ nevű erdőreszből 300 szálfa eladását tárgyzó határozatát, mint sérelmet, a tek. törvényhatósági képv. bizottsághoz megfolyamodtnak volt. Folyamodásunk alapján az orbajjárasi szolgabírói hivatal megbízatván a nyomozattal, azt keresztilvitte és az ügyiratokat 1883. április 19-én 783. sz. alatt visszatértesztette a m. alispáni hivatalhoz. Azóta ott áll az ügy elintézetlenül.

Tiszteletteljesen bétorkodunk e helyen is felkérni Méltóságodat, miszerint a folyó hó 26-án tartandó törvényhatósági közgyűlés elé ellátás végett — hogy az ügy rendén többször kifejtett lépéseket megtehessek — ügyünket előterjesztetni méltóztassék.

Papolczi, 1884. aug. 20.

Alázatos szolgálja:
Bede András és érdektársai.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

192. szám.

Árverési hirdetés.

Alólirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdívásárhelyi tekintetes kir. járásbíróság 1666. számú végzése által alcsernátóni Timár András és neje végrehajtató javára alcsernátóni Damokos Tamás ellen

382 frt tőke követelés és törvényes járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 750 frtra becsült két pár 5—6 éves és egy pár 8 éves fehér szőrű jármás ökréből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1935—1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Alesernátonban a község házában leendő eszközzésére 1884. évi szeptember hó 6-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 108 §-a értelmében

a legtöbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1884-ik évi augusztus hó 17-ik napján.

Nagy Dániel,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1588—1884.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy M. Bács végrehajtónak Landt József végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi

kir. törvényszék területén levő, Kézdi-Vásárhely városában fekvő, a kézdívásárhelyi 733. számú tjkvben foglalt 1438. 1439. 1440. hr. sz. alatti ingatlanra és a Kézdi-Vásárhely-kantai 734. sz. tjkvben foglalt 1442. hr. sz. ingatlan, mint zálogbirtokra, az özv. Cserey Jánosné, mint zálogba-adó joga sérelme nélkül, az árverést 1100 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi szeptember hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor Kézdi-Vásárhelyt, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-t készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-kepes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A k.-vásárhelyi kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak 1884. évi május hó 14-én tartott üléséből. 1—3

Videki megrendelések erélyesen eszközöltetnek.

Séta, menyasszonyi és házi rubák (toilettek) legújabb divat szerint gyorsan és mérsékelt áron készülnek

Kovácsnai és Keresztesy

női divat-termékben

BRASSÓ (tótér).

Ugyanott nagykészletben lévő kész esőköpeny, kabát és mantillók, selyem, bársony, gyapju, creton, zephir és Saten ruhakelmék és minden pipere-czikkék kivételes olesó áron kaphatók.

21—50

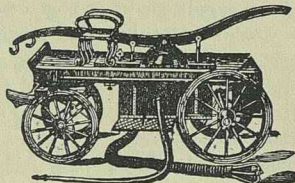
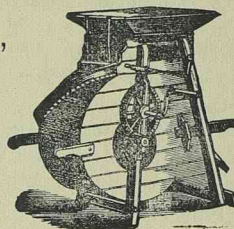
Minták kívánatra bérmentve küldetnek.

WASS és RIEMER

14—52

vaskereskedése,
gazdasági gépek,
FECSKENDŐK,
tűztöltő szerelvények és
harangok
állandó gyári raktára
és kiállítása

Sz.-Udvarhelyt.

Mint hazánk leghirnevesebb és megbízhatóbb gyárosainak képviselői, ajánljuk a következő, nagy választékban készletben levő gazdasági gépeket, eszközöket és szerelvényeket:

Soproni Seltenhofer Frigyes és fiától: tűzi fecskendők, tűztöltő-szerelvények és harangokat.

Budapesti Grossmann és Rauschenbachtól: kitűnő, legjobb szerkezetű kézi, lökrejű járgányos cséplőgépek és rostákat.

Budapesti Brogle Józseftől: konkolyválasztó trieurók, szórórosták és kukoriczamorzsolókat.

Mosonyi Kühne Edétől: Hungaria Drill sorbavető gépek, lókapák, ekék és boronák, szeeska- és répavágó gépeket.

Budapesti Tarnóczy Gusztávtól: különféle szerkezetű, legelőszűrőbűnek bizonyult szénagyűjtők, rétygalyuk, boronák, vetőgépek, rosták, váltó és kerülő ekéket.

Budapesti Kotz Páltól: szeeska-, répavágók, rostáló-, daráló-, vető-, boronáló- és összes ekéit.

Továbbá: Angolhon legelső gyárosa Lincoln Clayton és Shuttleworthtól: gőzcséplők- és mozgonyokat. — Bécsi Tanczos Rezsőtől: tűz és betörés ellen biztos pénzszekrényeket.

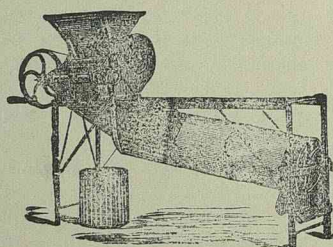
Mindezen elősorolt gazdasági gépek, tűzi fecskendők, tűztöltő szerelvények és harangokból nagyválasztékú raktárt tartván, felhívjuk a nagyérdemű gazdaközönséget annak megtekintésére. Gépeink könnyű járása, szolid szerkezete és czélszerű használhatóságáról mindenki személyesen meggyőződhetik, mire névze készek vagyunk a felelősséget elvállalni. — Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlván, kérjük minél gyakoribb megbízásait. Kiváló tisztelettel

WASS és RIEMER.

BROGLE JÓZSEF

gép- és rostalemez-gyára.

BUDAPEST. Gyár: külső váci-ut.
Raktár: váci-körút 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett

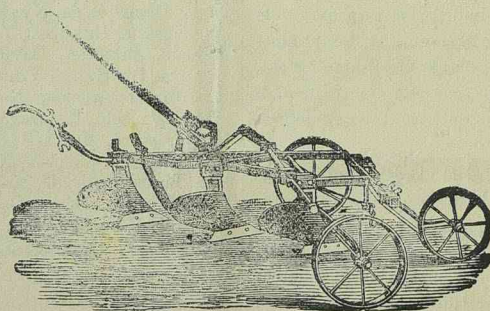
TRIEUR-JEIT
váltható szitákkal.

Gabona tisztító-rostákat.

Tengeri (törökbuza) morzsolókat.

Lyukasztott és hasított lemezeket, mal-mok, méhészeti és technikai czélokra

13—20

JÁRGÁNY-CSÉPLŐGÉPEKET

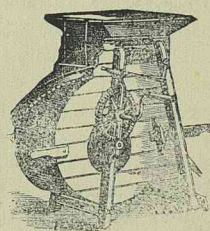
Továbbá e téren a legújabbat:

Schmid H. szabadalmazott nemzeti rostáját,

1882. augusztus 3-án 17,567. sz. alatt szabadalmazva, mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4 láb, 4 hüvelyk magas, 2 1/2 láb, 4 hüvelyk széles, súlya 50 kiló, ára 48 frt.

Szekely-Udvarhelyt: főraktáros és képviselő Wass és Riemer cég. — Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Ny. Szabó Albert gyorssajtóján Kézdi-Vásárhelyt.

Szabadalmazott

hármasekéket,

közönséges és acél ekéket,

cséplőgép-lemezszitákat

gőzcséplő és járgánycséplőkhöz.

és minden egyéb gazdasági gépeket.